

[Flygaard]

nu tager det som forudsætning, så synes jeg også, det logisk følger, at fristen for ministerens indgriben højst kan gå til udløbet af april måned. Når hjemmestyret træder i kraft, må ministerens ret og forpligtelse til at gribe ind også være bortfaldet.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg kom til at springe hr. Dohrmann over i første runde; derfor får hr. Dohrmann ordet nu.

Dohrmann (FP):

Jeg havde ellers besluttet mig til ikke at blande mig i denne debat, men jeg synes godt nok, ministeren er helt ude i tovene. For kort tid siden stod den samme minister oppe i Grønland og sagde, at det var sandelig ikke for tidligt, at grønlænderne nu fik selvstyre, man talte om regeringshjælp, og man talte om både det ene og det andet. Nu kommer ministeren med et lovforslag, som jeg kan forstå på hr. Ole Henriksen at Grønlandsministeren ikke engang har drøftet med det nyvalgte landsting deroppe. Vi skal have udvalgsbehandling her om 5-10 minutter, vi skal have anden behandling på torsdag, så vidt jeg har forstået. Vi risikerer altså, at folketinget vedtager en lov – for ministeren har jo sit flertal, det har vi hørt, det plejer han som regel også at have, det har hjemmestyret heller ikke ændret noget ved – vi risikerer altså at vedtage en lov, som landstinget, eller i hvert fald et stort flertal i landstinget, vil vende sig imod. Jeg synes, det er meget, meget betænkeligt, i særdeleshed i betragtning af de pæne ord, ministeren i øvrigt har sagt både under første, anden og tredje behandling af hjemmestyreloven og også under åbningen af landstinget deroppe. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad vil ministeren gøre, den dag han står med sit lovforslag og et flertal i landstinget så vender sig imod det?

Ole Henriksen (SF):

Jeg har bemærket, at flere ordførere her har taget udgangspunkt i, at sagen har været forhandlet med landstinget. På baggrund af ministerens skriftlige fremsættelsestale kan jeg godt forstå, at disse ordførere har været i vildrede. Der står nemlig:

»Grønlands landsting har været inddraget i forudgående drøftelser vedrørende proble-

merne på arbejdsmarkedet og har tilkendegivet sin principielle holdning til overenskomstsituationen.«

Når man inddrager det grønlandske landsting på denne måde, må man selvfølgelig få fornemmelsen af, at der har været tale om formelle forhandlinger. Det har der altså ikke. Jeg forudser altså, at man må indhente de nødvendige oplysninger fra landstinget, inden man går videre med dette lovforslag.

Steen Folke (VS):

Jeg må også erklære over for formanden, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvordan det er med rækkefølgen og runderne, hvor langt vi egentlig er kommet, men nu vel. Jeg har et par ting, jeg gerne vil tage op.

Den ene er spørgsmålet om mindstelønnenes størrelse, altså dette, at lønnen for ufaglærte grønlandske arbejdere er af størrelsesordenen 20 kr. Ministeren betroede mig, at det vidste han skam godt. Det er jo rart at vide, at ministeren er velorienteret – det var jeg i og for sig ikke i tvivl om. Det, jeg spurgte om, var, om ministeren fandt, at det var en anstændig løn, når man lagde 1 kr. 20 øre oven på disse godt 20 kr. Jeg omtalte vist i den forbindelse, at man så ville komme op på knap 22 kr., og jeg spurgte ministeren: synes ministeren, det er en anstændig løn i Grønland med det prisniveau, der er? Videre spurgte jeg: hvad mener ministeren med, at det generelle lavtlønsproblem formentlig er ved at være løst? Eller hvordan det nu præcis var udtrykt i bemærkningerne. Det fik jeg ikke noget svar på. Det ville være nok så interessant som at få oplyst, at ministeren skam kan sin lektie.

Der er et andet spørgsmål, jeg lige vil tage op. Ministeren harcelerede lidt over, at jeg og VS ved en række lejligheder har taget en anden stilling end Grønlands landsråd. Det har vi jo aldrig lagt skjul på. Vores holdning har altid været, at disse sager overhovedet skulle ikke forelægges folketinget. Det rager ikke det danske folketing, hvad der foregår i Grønland, det burde ikke rage det danske folketing. Men så længe tingene forelægges, så tager vi stilling ud fra vores principielle og konkrete vurdering af de enkelte sager. Det har vi aldrig lagt skjul på. Det har betydet, at vi i en række tilfælde har ment noget andet end en række politikere og politiske